

SEK MANE!

2016 SAUSIS NR. 38

sekmane.vilkaviskis@gmail.com

- * Sausio 3 d. – Viešpaties apsidėiškimo – Trijų Karalių iškilmė ir pirmasis mėnesio sekmadienis:
  - 12 val. Šv. Mišios už parapiją ir pašaukimus.
  - Mišiose bus šventinami smilkalai, auksas ir kreida.
- * Sausio 4 d. – pirmasis mėnesio pirmadienis:
  - 18 val. sudėtinės Šv. Mišios už mirusius aukojusiujų intencijomis.
- * Sausio 5 d. – pirmasis mėnesio antradienis:
  - 8 val. sudėtinės Šv. Mišios į Šv. Antaną aukojusiujų intencijomis.
- * Sausio 6 d. – pirmasis mėnesio ketvirtadienis – Trijų išminčių šventė:
  - Nuo 8.30 val. iki 18 val. Švč. Sakramento adoracija.
  - 8 ir 18 val. Šv. Mišios už sergančiuosius (lapelius su sergančiąjų, už kuriuos norėtumėte, kad būtų meldžiamasi, vardais palikite aukų dėžutėje prie altoriaus).
- * Sausio 10 d. – Kristaus Krikšto iškilmė.
  - Šia diena baigiasi Kalėdų laikas, tačiau bažnyčiose pagal seną paprotį galima laikyti „Prakartėlę“ ir giedoti kalėdines giesmes iki vasario 2 d.
- * Sausio 13 d. – Laisvės gynėjų diena.
  - 12 val. Šv. Mišiose melsimės už Lietuvą.
- * Sausio 15 d. – Mažasis Krikščioniško Kino klubas kviečia į filmo peržiūrą.
  - 19 val. Parapijos salėje filmo „Ar tu tiki?“ premjera. Įėjimas nemokamas.
- * Sausio 18–25 d. – Maldų už krikščionių vienybę aštuondienis.
  - Tam skirtos maldos 18 val. Šv. Mišiose.
- * Sausio 25 d. – Apaštalo Pauliaus atsivertimo šventė.
- * Sausio 27 d. – Palaimintojo Jurgio Matulaičio minėjimas – Marijampolės Bazilikoje at-laidai.
  - 12 val. – Marijampolės Bazilikoje pagrindinės iškilmų Šv. Mišios. Kviečiame gausiau dalyvauti.
- * Vasario 2 d. – Kristaus paaukojimo šventykloje šventė – Grabnyčios.
  - Šv. Mišios sekmadienio tvarka (9, 12 ir 18 val.).
  - Šv. Mišių metu bus šventinamos žvakės.
  - Pašvęstojo gyvenimo diena, meldžiamės už vienuolius, vienuoles ir naujus pašauki-mus į vienuolijas.

MANO BRANGIEJI,

„...Ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, svystė jį vystyklais ir paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje“
(Lk 2, 6-7)

Dievo gimimo stebuklas nusileido į pačius gyvenimo paribius, nes žmogaus namuose jam neatsirado vietos. Ar nesikartoja ši paradoksali situacija šiandien? Mes išpuošiame savo namus, aikštes, gatves laukdami gražiausios metų šventės, tačiau Dievo Kū-dikiui vietos nesurandame...

Mano didžiausia Kalėdų svajonė – kiekvienoje širdyje paruošta kertelė Dievo Meilės gimimui. Laiminu Jus, mel-džiuosi ir dėkoju už Jus, nes Jūs esate Dievo Meilės lopšiai. Sūpuokite, auginkite, dalinkitės Ja. Šiais jubiliejiniais Gai-lestingumo metais Viešpats per mus nori apkabinti pasaulį, kad parodytų Meilę...

Ne, Jis nori, kad kiekvienas pajustų Jo Meilę!!!

Jus mylintis, prel. Vytautas Gustaitis

„Dievui būdinga rodyti gailėstingumą, būtent juo reiškiasi jo visagalybė“. Šie šventojo Tomo Akviniečio žodžiai liudija, kad dieviškasis gailėstingumas yra ne silpnumo ženklas, bet Dievo visagalybės savybė. Kaip tik todėl liturgijoje viena seniausių pradžios maldų meldžiamės tardami: „Dieve, tu savo visagalybę labiausiai parodai pasigailėdamas ir atleisdamas“. Dievas žmonijos istorijoje visados bus artimas, besirūpinantis, šventas ir gailėstingas.

Senajame Testamente Dievo prigimtis dažnai nusakoma žodžiais „kantrus ir gailėstingas“. Jo gailėstingumas konkrečiai reiškiasi gausybe darbų išganymo istorijoje, kur jo gerumas galiausiai paima viršų prieš bausmę bei griovimą. Ypač psalmėse išnyra šis didingas dieviškasis veikimas: „Jis tas, kuris atleidžia visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas, jis tas, kuris atperka tavo gyvastį iš Duobės ir apsupa tave meile ir gailėstingumu“ (Ps 103, 3–4). Dar aiškiau konkretūs gailėstingumo ženklai paliudijami kitoje psalmėje: jis „gina nuskriaustųjų teises, alkaniems parūpina duonos. Viešpats išlaisvina kalinius, Viešpats atveria akis akliesiems, Viešpats pakelia gyvenimo palaužtuosius, Viešpats myli teisiuosius. Viešpats saugo ateivius, padeda našlaičiui ir našlei, bet svingiuoja nedorėlių kelią“ (Ps 146, 7–9). Ir dar viena psalmininko ištara: „Jis gydo sužeistas širdis ir aptvarsto jų žaizdas. <...> Viešpats duoda drąsos kukliesiems, – nedorėlius nubloškia į dulkes“ (Ps 147, 3, 6). Apibendrinami galėtume pasakyti – Dievo gailėstingumas yra ne abstrakti idėja, bet konkreti tikrovė, per kurią jis apreiškia savo meilę, panašią į meilę tėvo ir motinos, kuriems labai rūpi jų vaikas. Tai tikrai stipri meilė. Ji kyla iš pačių gelmių kaip natūralus švelnumo ir atjautos, atleidimo ir atleidimo kupinas jausmas.

Gailėstingumas Dievo santykio su Izraeliu istoriją paverčia išganymo istorija. Psalmėje nuolat kartojant: „nes jo gailėstingumas amžinas“, tartum norima pralaužti erdvės ir laiko ratą visa įkeliant į amžiną meilės slėpinį. Tarsi norima pasakyti, kad ne tik istorijoje, bet ir amžinybėje žmogų visada lydės gailėstingas Tėvo žvilgsnis. Todėl neatsitiktinai Izraelio tauta šią psalmę, „Didįjį *Hallel*“, įtraukė į savo svarbiausių švenčių liturgiją.

Šia gailėstingumo psalme prieš savo kančią meldėsi pats Jėzus. Tai liudija evangelistas Matas pasakodamas, kaip „pagiedojo himną“ (Mt 26, 30), Jėzus ir mokiniai išėjo į Alyvų kalną. Įsteigdamas Eucharistiją kaip amžiną savo paties ir savo Velykų atminimą, jis šį aukščiausią apreiškimo aktą simboliškai įkėlė į gailėstingumo šviesą. Tame pačiame gailėstingumo horizonte Jėzus išgyveno savo kančią ir mirtį, visiškai suvokdamas didį meilės slėpinį, turėjusį įvykti ant kryžiaus. Žinant, kad pats Jėzus meldėsi šia psalme, ji mums, krikščionims, tampa dar svarbesnė ir įpareigoja mus įtraukti šį prie-

giesmį į mūsų kasdienę garbinimo maldą: „Nes jo gailėstingumas amžinas!“

Žvelgdami į Jėzų ir jo gailėstingąją meilę, regime Švenčiausiosios Trejybės meilę. Jo santykiai su jį supančiais žmonėmis yra unikalūs ir nepakartojami. Jo ženklai, daromi pirmiausia susidūrus su nusidėjėliais, vargšais, išstumtaisiais, ligoniais bei kenčiančiaisiais, yra gailėstingumo mokymas. Viskas jame byloja apie gailėstingumą ir atjautą.

Pamatęs, kad daugelis paskui jį sekusių žmonių yra suvargę ir išsekę, pasimetę ir be piemens, Jėzus giliai širdyje pajuto jiems atjautą (plg. Mt 9, 36). Šios atjaučiančios meilės galia jis gydė jam atnešamus ligonius (plg. Mt 14, 14) ir keliais duonos kepalukais bei keliomis žuvimis pasotino minią (plg. Mt 15, 37). Visomis šiomis aplinkybėmis Jėzų veikti skatino tik gailėstingumas, leidęs perskaityti sutiktųjų širdis ir atsiliepti į jų tikriausius poreikius. Sutikęs Naino našlę, nešusią į kapą savo vienintelį sūnų, jis taip stipriai pajuto begalinį sūnų apverciančios motinos sielvartą, kad šį prikėlė iš numirusių ir grąžino jai (plg. Lk 7, 15). Išlaisvintam Gerazos apsėstajam skyrė šią užduotį: „Eik namo pas saviškius ir papasakok, kokių nuostabių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo“ (Mk 5, 19). Gailėstingumo kontekste pašaukiamas ir Matas. Eidamas pro muitinės stotį Jėzus pažvelgia į Matą. Jo žvilgsnis kupinas gailėstingumo, atleidžiantis šio vyro nuodėmes. Įveikęs kitų mokinių prieštaravimą, jis išsirenka jį, nusidėjėlį ir muitininką, būti vienu iš Dvylikos.

SAUSIO MĖNESIO SKELBIMAI:

- * Sausio 1 d. – Švč. M. Marijos – Dievo Gimdytojos iškilmė. Naujieji Metai. Ir pirmasis mėnesio penktadienis:
  - Šv. Mišios sekmadienio tvarka – 9, 12 ir 18 val.
  - 9 val. sudėtinės Šv. Mišios į Švč. Jėzaus Širdį aukojusiųjų intencijomis.
  - Atsiliėpdami į popiežiaus kvietimą melsime taikos sau ir pasauliui.
  - Šv. Mišias pradėsime himnu „O Dvasia, Viešpatie, nuženk“
  - Už pamaldų dalyvavimą Šv. Mišiose, kuriose kalbamas arba giedamas himnas „O Dvasia, Viešpatie, nuženk“, suteikiami visuotiniai atlydai.
  - 15 val. Gailėstingumo vainikėlis.
- * Sausio 2 d. – pirmasis mėnesio šeštadienis:
  - 16.30 val. mišraus jaunimo choro „Exaudi“ Kalėdinis koncertas – „...Nes Dievui nėra negalimų dalykų“ (Lk 1, 37). Choras taip pat giedos ir 18 val. Šv. Mišiose.
  - 18 val. Šv. Mišios padėkos intencija ir už Gerardius.